

Warszawa, 6 kwietnia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F41c27/06
BIBLIOTEKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 28003.

Kl. 72 a, 29/02.

Akciová Společnost, dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantoflíček, junior
(Praga, Czechosłowacja).

Garłacz karabinowy.

Zgłoszono 21 stycznia 1937 r.

Udzielono 8 lutego 1939 r.

Pierwszeństwo: 23 stycznia 1936 r. (Czechosłowacja).

Zakładany na lufę karabina garłacz według niniejszego wynalazku umożliwia wyrzucanie granatów ręcznych lub min na stosunkowo duże odległości dzięki zupełnemu wykorzystaniu energii gazów prochowych przy równoczesnym małym i przy tym środkowym natężeniu lufy karabina.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiony jest na rysunkach.

Istotę wynalazku wyjaśnia przekrój podłużny garłacza przedstawiony na fig. 1. Pocisk 1 wylatujący z lufy 2 karabina

wpada do zwężającego się kanału 4 środkowo osadzonej tulei 3. W kanale tym pocisk odkształca się i zostaje zahamowany, tak iż wylatuje z wylotu 5 wspomnianej tulei ze znacznie mniejszą szybkością, np. 100 — 200 m/sek. W chwili, gdy pocisk 1 opuszcza wylot lufy 2, komora 6 napełnia się gazami prochowymi, które z jednej strony oddziałują na wyrzucany granat 7, a z drugiej strony na dno 8 garłacza. Oddziaływanie na dno 8 jest szkodliwe wskutek ciśnienia wstecznego, zwiększają-

cego odrzut lufy 2. To ciśnienie wsteczne zostaje jednak w znacznym stopniu zmniejszone przez tarcie pocisku 1 w kanale 4, wskutek czego siła odrzutu zostaje w nieznacznym stopniu zwiększona.

W chwili, gdy pocisk 1 opuszcza wylot 5 tulei 3, granat 7 w rurze 9 wyrzutnika osiągnął już znaczną szybkość, wskutek czego pocisk 1 uderza o dno granatu ze stosunkowo małą szybkością. Pomimo to dno 10 granatu jest zaopatrzone w tłumik 11, składający się z pojedynczych pasków z materiału odpornego, między którymi znajdują się paski z materiału plastycznego, np. paski stalowe są poprzekładane paskami papierowymi.

Na fig. 2 uwidoczniono inne urządzenie tłumika wstrząsów, polegające na tym, że pocisk ulega w nasadzie 12 dna granatu 7 dalszemu odkształceniu, przy czym nasada ta jest zaopatrzona w stożkowy lub schodkowy kanał 13. Za pośrednictwem tego tłumika pocisk 1 przekazuje swą pozostałą energię kinetyczną granatowi 7.

Uderzenie pocisku 1 o granat 7 można również wykorzystać do zapalenia dodatkowego ładunku miotającego, w który ewentualnie granat może być zaopatrzony.

Odmianę tłumika uwidoczniono na fig. 3. Stożkowy kanał 13 otrzymuje się przez włożenie zaopatrzonych w otwory środkowe płytek stalowych 11.

Tuleja 3 osadzona jest w garłacu na wsporniku 14, który pozwala na swobodny przepływ gazów prochowych z lufy 2 do komory 6 pod granat 7, jak to widać z przedstawionego na fig. 4 przekroju poprzecznego wzdłuż linii 15 — 16 na fig. 1.

Inny przykład wykonania garłacza uwidoczniono na fig. 5. Garłacz ten różni się od poprzedniego tym, że pocisk 1 wylatuje przez otwór boczny 20 rury 9 zewężającym się i hamującym jego ruch kanałem 17, jak to widać również z przekroju poprzecznego na fig. 6. Wskutek tego powsta-

je moment gnący, który jednakże w znacznym stopniu zostaje wyrównany przez ukośne osadzenie garłacza na lufie 2 karabina pod kątem 21.

Wykonanie kanału 17 przedstawione jest na fig. 5 i 6. Wspornik 22 posiada wyfrezowany rowek, który częściowo jest wypełniony wkładką 23, umocowaną za pomocą nitów 24.

Oczywiście, można również wykonać dwa symetryczne kanały 17, co wyklucza powstawanie szkodliwego momentu gnącego. Ten przykład wykonania uwidoczniono na fig. 7. W tym przypadku pocisk 1 uderzając o krawędź 25 rozdziela się na części, które wylatują kanałami 26 i przy ich wylotach odpowiednio są skierowywane przez nasady 27. Postać wykonania wkładki 22 uwidoczniono na fig. 8, która przedstawia przekrój poprzeczny wzdłuż linii 28 — 29 na fig. 7. Tak samo, jak w poprzednim przypadku, wkładka 22 jest zaopatrzona w rowek, który jest częściowo wypełniony wkładkami 23, połączonymi z wkładką 22, np. za pomocą nitów 24.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Garłacz karabinowy, znamieny tym, że znajdujący się wewnątrz wspornik (22), o który opiera się dno granatu, posiada wyfrezowany rowek, wypełniony częściowo odpowiedniego kształtu wkładką, przymocowaną do tego wspornika za pomocą nitów i tworzącą ukośny i pochyły rowek, przez który przelatuje pocisk karabinowy, przy czym wspornik umożliwia bezpośrednie ciśnienie gazów prochowych na dno wyrzucanego granatu.

2. Garłacz karabinowy według zastrz. 1, znamieny tym, że jest osadzony na karabinie mimośrodowo względem jego osi w celu zniweczenia momentu gnącego.

3. Odmiana garłacza według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że wspornik, o który opiera się dno wyrzucanego granatu, posia-

da przechodzące na wylot wyżłobienie, w którym są umocowane za pomocą nitów dwie wkładki, które tworzą środkowy przewód i dwa boczne przewody pochyłe, wskutek czego pocisk karabinowy napotyka po drodze występ (25) wspornika i zostaje rozbity na dwie części, które wylatują przez boczne przewody, przy czym nasady (27), odpowiednio osadzone u wylotów

tych przewodów, odchylają te części pocisku karabinowego do przodu.

Akciová společnost
dříve Škodovy závody
v Plzni.

Bohdan Pantoflíček, junior.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

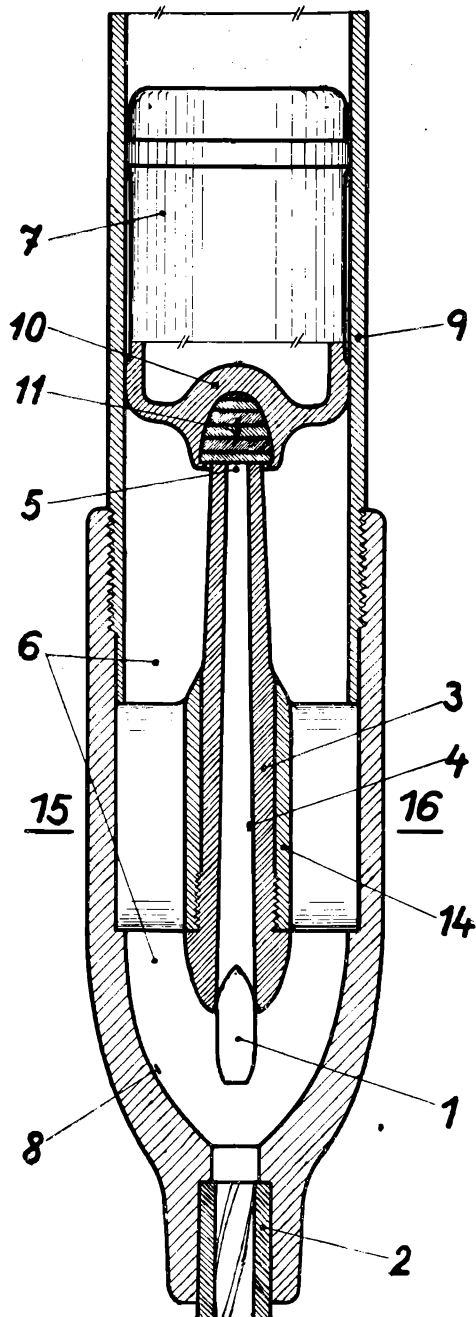

Fig.2.

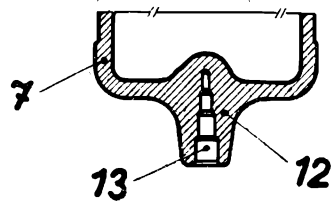

Fig.3.

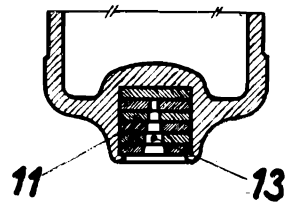

Fig.4.

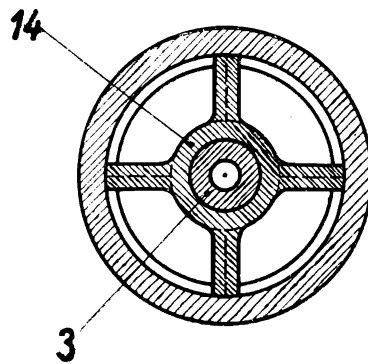

Fig.5.

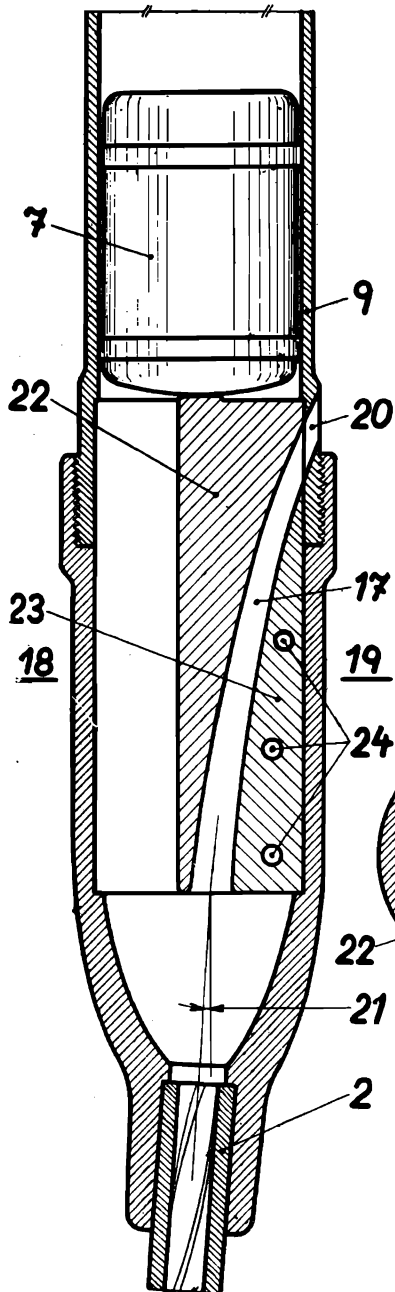

Fig.7.

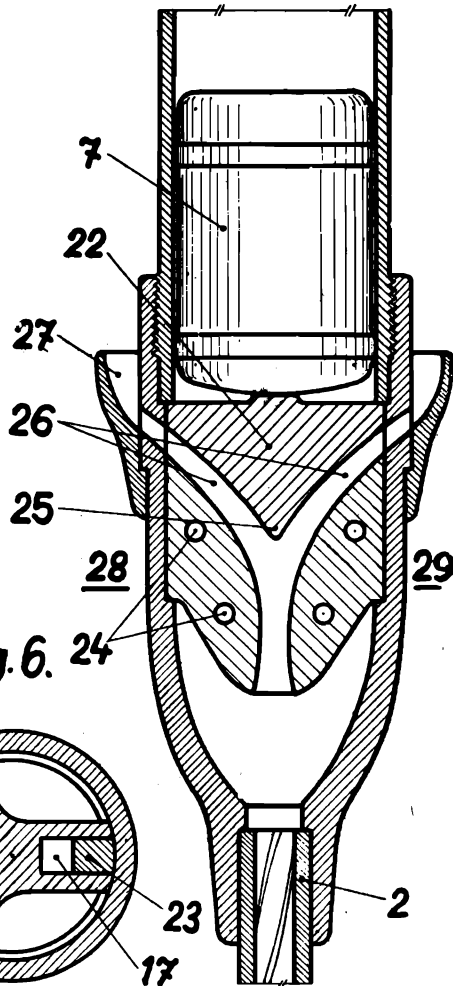

Fig.6.

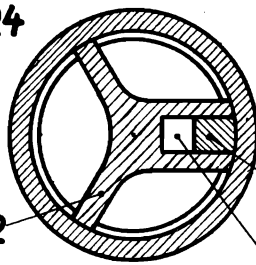

Fig.8.

